2026 నవంబరు 1 – సకల పునీతుల మహోత్సవం

మొదటి పఠనం: దర్శన గ్రంథం 7:2–4, 9–14
రెండవ పఠనం: 1 యోహాను 3:1–3
సువిశేషం: మత్తయి 5:1–12ఎ

ప్రారంభఉపదేశం

ఒక ఉపాధ్యాయురాలు తన విద్యార్థులను, తమ జీవితాలను మంచిమార్గంలో నడిపించిన వ్యక్తుల పేర్లను వ్రాయమని అడిగింది. ఒక విద్యార్థి ప్రసిద్ధ వ్యక్తుల పేర్లతో పేజీ నింపాడు. మరొక విద్యార్థి మాత్రం కొన్ని పేర్లనే వ్రాశాడు: "మా అమ్మమ్మ, మా ఆటల శిక్షకుడు, మా పొరుగింటివారు, మా నాన్నగారు మరణించే ముందు ఆయనను ప్రేమతో చూసుకున్న నర్సు."

"ఈ పేర్లనే ఎందుకు వ్రాశావు?" అని ఉపాధ్యాయురాలు అడిగినప్పుడు, ఆ విద్యార్థి ఇలా సమాధానమిచ్చాడు: "వీరి ద్వారా దేవుడు నాకు దగ్గరగా ఉన్నాడని నేను అనుభవించగలిగాను."

ప్రియమైనసహోదర సహోదరీలారా !

ఈ రోజు మనం జరుపుకుంటున్న సకల పునీతుల మహోత్సవం ఇలాంటి వ్యక్తులందరినీ మనకు గుర్తుచేస్తుంది. తిరుసభ అధికారికంగా పునీతులుగా ప్రకటించినవారిని మాత్రమే కాకుండా, తమ జీవితాల ద్వారా క్రీస్తువెలుగును ప్రసరింపజేసిన అసంఖ్యాక పవిత్ర స్త్రీపురుషులందరినీ ఈ రోజు మనం స్మరించుకుంటున్నాం.

వారిలో కొందరు ప్రపంచానికి సుపరిచితులు. మరెందరో ఎవరికీ తెలియకుండా సాధారణ జీవితాలను గడిపారు. అయినప్పటికీ, వారందరూ దేవుని సింహాసనం ఎదుట నిలిచియున్న ఆ మహా సమూహానికి చెందినవారే.

పవిత్రత అనేది ఎలాంటి లోపాలు లేనివారికి మాత్రమే ప్రత్యేకించబడిన వరం కాదని ఈ పండుగ మనకు గుర్తుచేస్తోంది. పునీతులు కూడా మనలాగే కష్టాలను ఎదుర్కొన్నారు; బాధలను అనుభవించారు; సందేహాలతో పోరాడారు; కొన్నిసార్లు విఫలమయ్యారు. అయినప్పటికీ, వారు క్రీస్తునువిడిచిపెట్టలేదు .

వారు ఎలాంటి లోపాలు లేనివారు కాబట్టి పునీతులు కాలేదు. దేవుని కృప తమ జీవితాలను మార్చడానికి అవకాశం ఇచ్చారు కాబట్టి పునీతులయ్యారు.

ఈ రోజు ప్రభువు సన్నిధికి వచ్చిన మనం, ఆయన వెలుగును స్వీకరించడానికి నిరాకరించిన సందర్భాలను, విశ్వాసంలో అలసిపోయిన సమయాలను, ఇతరులకు ఆయన

మంచితనాన్ని ప్రతిబింబించలేకపోయిన క్షణాలను గుర్తుచేసుకుందాం.

దేవుని కరుణను వేడుకుంటూ, ఆయన కృపచేత మన హృదయాలు నూతనీకరించబడాలని ప్రార్థిద్దాం.

ప్రసంగం

ఒకసారి ఒక బాటసారి సాయంత్రం వేళ కొండదారిలో ప్రయాణిస్తున్నాడు. చీకటి కమ్ముకుంటోంది. దట్టమైన పొగమంచు కారణంగా దారి దాదాపు కనిపించడం లేదు. తాను దారి తప్పిపోయానేమోనని అతడు భయపడసాగాడు.

అంతలో కొండపైన దూరంగా ఉన్న కొన్ని ఇళ్లలో చిన్నచిన్న దీపాలు వెలుగుతుండటం అతనికి కనిపించింది.

ఆ గ్రామంఅతనికి ఇంకా కనిపించడం లేదు. కానీ ఆ చిన్న దీపాలు అతనికి ఒక గొప్ప సత్యాన్ని తెలియజేశాయి: తనకంటే ముందుగా మరికొందరు ఈ దారిలో ప్రయాణించి, సురక్షితంగా తమ గమ్యాన్ని చేరుకున్నారు!

ఆ వెలుగులు అతనికి ధైర్యాన్నిచ్చాయి. ఆశను కలిగించాయి. అతడు ఒక్కొక్క అడుగు జాగ్రత్తగా వేస్తూ తన ప్రయాణాన్ని కొనసాగించాడు.

ప్రియమైనసహోదర సహోదరీలారా !

ఈ రోజు మనం జరుపుకుంటున్న సకల పునీతుల మహోత్సవం కూడా ఆ కొండపైన వెలుగుతున్న దీపాల వంటిదే.

మన విశ్వాసయాత్ర వ్యర్థమైనది కాదనీ, పవిత్రతను సాధించడం అసాధ్యం కాదనీ, దేవుడు మనందరినీ నడిపించాలనుకుంటున్న శాశ్వత గమ్యాన్ని అసంఖ్యాక సాధారణ స్త్రీపురుషులు ఇప్పటికే చేరుకున్నారనీ ఈ పండుగ మనకు గుర్తుచేస్తోంది.

1. నిరాశలో ఉన్న తిరుసభకు పరలోక దర్శనం

ఈ రోజు మొదటి పఠనం దర్శన గ్రంథం నుండి తీసుకోబడింది.

ఈ గ్రంథం తొలి క్రైస్తవతిరుసభ అత్యంత క్లిష్టమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్న కాలంలో వ్రాయబడింది.

క్రీ.శ. 95వ సంవత్సరం ప్రాంతంలోరోమా సామ్రాజ్యంలో క్రైస్తవులుహింసలకు గురవుతున్నారు . అనేకమంది నిరుత్సాహానికి లోనయ్యారు. మరెందరో విశ్వాసంలో అలసిపోయారు.

క్రైస్తవవిశ్వాసం ప్రారంభమైనరోజులలో ఉన్న ఉత్సాహం క్రమంగా తగ్గిపోయింది.

సుమారు నలభై సంవత్సరాల క్రితంక్రైస్తవులుక్రీస్తుపట్ల అపారమైన ఉత్సాహంతో జీవించారు. ప్రభువు త్వరలోనే తిరిగి వస్తాడని ఆశించారు. వారి హృదయాలు విశ్వాసాగ్నితో మండిపోయేవి.

కానీ సంవత్సరాలు గడిచాయి. దశాబ్దాలు గడిచాయి. క్రీస్తు వారు ఆశించిన విధంగా ప్రత్యక్షంగా తిరిగి రాలేదు.

క్రమంగా విశ్వాసజీవితంలో అలసట చోటుచేసుకుంది. ఆరాధన ఒక అలవాటుగా మారింది. విశ్వాసం ఒక భారంగా అనిపించసాగింది.

హింసలనుండి, బాధలనుండి తప్పించుకోవడానికి కొందరు క్రీస్తునువిడిచిపెట్టారు .

అప్పటికే గొప్ప అపోస్తలులైన పేతురు, పౌలు మరణించారు.

వృద్ధుడైన అపోస్తలుడు యోహాను మాత్రం జీవించి ఉన్నాడు. రోమా చక్రవర్తి ఆజ్ఞతో ఆయన నేటి టర్కీ, గ్రీసుదేశాల మధ్య ఉన్న పత్మోసు అనే ఒంటరి ద్వీపానికి బహిష్కరించబడ్డాడు.

అక్కడ ప్రార్థనలోఉన్న యోహాను హృదయంలో ఒక ప్రశ్న మెదిలింది:

"ఇదేనా అంతం? క్రీస్తుతిరుసభ నిలిచి ఉంటుందా ?"

అప్పుడు ఒక అసాధారణ సంఘటన జరిగింది.

ఒక ఆదివారం, తిరుసభ కోసం ప్రార్థిస్తున్నసమయంలో యోహానుకు ఒక దివ్యదర్శనం కలిగింది.

ఒక దేవదూత ఆయనతో ఇలా చెబుతున్నట్లుగా అనిపించింది:

"యోహానూ! నీవు వాస్తవంలో ఒక భాగాన్ని మాత్రమే చూస్తున్నావు. రా! మరొక భాగాన్ని కూడా చూడు!"

అకస్మాత్తుగా యోహాను ఎదుట పరలోకం తెరచుకుంది.

దేవుని సింహాసనం చుట్టూ లెక్కించలేనంత గొప్ప జనసమూహాన్ని ఆయన చూశాడు.

వారు ప్రతి జాతికి, ప్రతి దేశానికి, ప్రతి తెగకు, ప్రతి భాషకు చెందినవారు.

వారి చేతులలో ఖర్జూరపు మట్టలు ఉన్నాయి. అవి ప్రాచీనకాలయుండి విజయానికి చిహ్నాలు .

వారి నుదుటులపై సజీవ దేవుని ముద్ర ఉంది. అది జ్ఞానస్నానంలో మనకు ప్రసాదించబడిన క్రీస్తుకు చెందినవారమనే గుర్తును మనకు గుర్తుచేస్తుంది.

వారు ఓడిపోయినవారు కాదు. విజయం సాధించినవారు!

వారు గొప్ప శ్రమలనుండి బయటపడినవారు. జీవితంలో పోరాడినవారు, బాధలను అనుభవించినవారు, పడిపోయినా తిరిగి లేచినవారు, చివరివరకు విశ్వాసంలో నిలిచినవారు.

వారు తమ వస్త్రాలను గొర్రెపిల్లరక్తంలో ఉతికి తెల్లగా చేసుకున్నారు.

తమ సొంత పరిపూర్ణతవల్ల వారు పవిత్రులుకాలేదు . తమకోసం మరణించి, పునరుత్థానమైన క్రీస్తునుగట్టిగా హత్తుకున్నందువల్ల వారు పవిత్రులయ్యారు.

2. మనం చూస్తున్నది వాస్తవంలో ఒక భాగం మాత్రమే

యోహానుకు కలిగిన ఈ దర్శనం నేటి మన కాలానికి కూడా ఎంతో ముఖ్యమైన సందేశాన్ని అందిస్తోంది.

ఈ రోజుల్లో కూడా అనేకమంది విశ్వాసంలో అలసిపోతున్నారు.

తిరుసభకు భవిష్యత్తు ఉందా అని కొందరు ప్రశ్నిస్తున్నారు.

తిరుసభలో చోటుచేసుకునే అపకీర్తికర సంఘటనలు, విభేదాలు, బాధలు, కాలం గడుస్తున్నా కనిపించని మార్పులు మరికొందరిని నిరాశకు గురిచేస్తున్నాయి.

కానీ సకల పునీతుల మహోత్సవం మనకు ఒక గొప్ప సత్యాన్ని గుర్తుచేస్తోంది:

మనం చూస్తున్నది వాస్తవంలో ఒక భాగం మాత్రమే!

మన కళ్లకు కనిపించే ప్రపంచానికి అతీతంగా, విశ్వాసానికి సాక్షులైన అసంఖ్యాక పునీతులు ఉన్నారు.

పరలోకం ఖాళీగా లేదు!

క్రీస్తుసాధించిన విజయం ఇప్పటికే ఫలాలను అందిస్తోంది .

పునీతులు అంటే మన దేవాలయాలలో విగ్రహాల రూపంలో కనిపించే, తిరుసభ అధికారికంగా పునీతులుగా ప్రకటించిన కొద్దిమంది మాత్రమే కాదు.

ఈ రోజు మనం పునీతులందరినీ స్మరించుకుంటున్నాం.

ప్రపంచానికి తెలిసినవారినీ, తెలియనివారినీ; ప్రసిద్ధులనూ, అజ్ఞాతంగా జీవించినవారినీ; విశ్వాసం కోసం ప్రాణాలు అర్పించిన హతసాక్షులనూ, కుటుంబాల కోసం త్యాగాలు

చేసిన తల్లులనూ; గురువులనూ, కార్మికులనూ; యువతనూ, వృద్ధులనూ స్మరించుకుంటున్నాం.

దర్శన గ్రంథం చెబుతున్నట్లుగా, వారు "ఎవరూ లెక్కింపలేనంత గొప్ప జనసమూహం."

వారిలో అనేకమంది ఒకప్పుడు మనం ఇప్పుడు కూర్చున్నట్లుగానే దేవాలయాలలో కూర్చున్నారు.

వారు కూడా బలహీనతలను, సందేహాలను, శోధనలను, అపజయాలను, భయాలను ఎదుర్కొన్నారు.

అయినప్పటికీ, దేవుని కృపతో పవిత్రులయ్యారు.

3. పవిత్రతత అంటే ఏమిటి?

పవిత్రతత అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకోవడానికి మరొక సంఘటన మనకు సహాయపడుతుంది.

ఒక గురువు తన బాల్యస్మృతులను ఇలా వివరించారు.

తన తాతగారు మరణించిన తరువాత, చిన్నవాడిగా ఉన్నప్పుడు ఆయన తన అమ్మమ్మ గదిలో నిద్రించేవాడు.

మంచం పైన రెండు పాత పునీతుల చిత్రాలుఉండేవి .

ఒక చిత్రంలో పునీత అలోయిసియస్ గొంజాగా చేతిలో కలువపువ్వుతో కనిపించేవారు. మరొక చిత్రంలో పునీత మరియా గొరెట్టి భక్తిపూర్వకంగా పరలోకం వైపు చూస్తూ కనిపించేవారు.

ఆ చిత్రాలనుచూసినప్పుడల్లా ఆ బాలుడు తన మనసులో ఇలా అనుకునేవాడు:

"నేను మాత్రం ఇలాంటి పునీతుడిని కావాలనుకోవడం లేదు!"

ఎందుకంటే ఆ చిత్రాలలోనిపునీతులు అతనికి నిజజీవితానికి దూరంగా, సాధారణ మనుషులకంటే భిన్నంగా కనిపించేవారు.

కానీ కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత, యౌవనంలో విశ్వాససంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమయంలో, అతడు పవిత్రతతను పూర్తిగా భిన్నమైన రీతిలో అనుభవించాడు.

తపస్సుకాలంలో పాపసంకీర్తనం చేయడానికి వెళ్లమని అతని తల్లి బలవంతం చేసింది.

అతనికి వెళ్లడం ఇష్టం లేదు. అయినప్పటికీ, తల్లి మాటకు లోబడి దేవాలయానికి వెళ్లాడు.

పాపసంకీర్తన స్థలంలోకి ప్రవేశించిన వెంటనే అతనికి భయం వేసింది. సిగ్గుతో, ఆందోళనతో తాను చెప్పడానికి సిద్ధం చేసుకున్న విషయాలన్నీ మరచిపోయాడు.

కానీ ఆ పాపసంకీర్తనలో ఉన్న గురువు అతనిని మందలించలేదు.

అసాధారణమైన సహనంతో, దయతో, అవగాహనతో అతనితో మాట్లాడారు.

అతని సందేహాలను, ప్రశ్నలను ఓపికగా విన్నారు. ప్రేమతో, కరుణతో అతనిని ఆదరించారు.

ఆ రోజు దేవాలయం నుండి బయటకు వచ్చిన తరువాత ఆ యువకుడు తన తల్లితో ఇలా అన్నాడు:

“మన గురువుగారు నాతో ప్రవర్తించిన తీరు చూశాక, యేసుప్రభువు నాతో ఉంటే ఇలాగే ప్రవర్తించేవారని నాకు అనిపించింది!”

ప్రియమైనవారలారా!

అదే నిజమైన పవిత్రత!

పునీతుడు అంటే ఎలాంటి లోపాలు లేని వ్యక్తి కాదు. ఇతరులకు అందనంత ఎత్తులో ఉన్న వ్యక్తి కాదు.

తన ద్వారా క్రీస్తుమంచితనం ఇతరులకు కనిపించేలా జీవించేవాడే నిజమైన పునీతుడు.

పునీతులు దేవుని వెలుగును తమ ద్వారా ప్రసరింపజేసే వ్యక్తులు.

వారిని రంగురంగుల అద్దాల కిటికీలతో పోల్చవచ్చు.

బయటినుండి చూసినప్పుడు ఆ అద్దాలు మసకగా, దుమ్ముతో నిండినట్లుగా కనిపించవచ్చు.

కానీ సూర్యకిరణాలు వాటి గుండా ప్రసరించినప్పుడు అవి అద్భుతమైన రంగులతో, సౌందర్యంతో ప్రకాశిస్తాయి.

పునీతుల జీవితాలు కూడా అంతే!

పేతురు యేసును నిరాకరించాడు.

పౌలు తిరుసభను హింసించాడు.

పునీత అగస్టీను తన యౌవనంలో అశాంతితో, పాపజీవితంతో గడిపాడు.

అనేకమంది పునీతులు బయటికి చూసినప్పుడు గొప్ప వ్యక్తులుగా కనిపించలేదు.

కానీ దేవుని కృప వారి ద్వారా ప్రకాశించినప్పుడు వారి జీవితాలు వెలుగుతో నిండిపోయాయి.

4. మనం ఇప్పటికే దేవుని బిడ్డలం

ఈ రోజు రెండవ పఠనంలో పునీత యోహాను అపోస్తలుడు మనకు ఒక ఆశ్చర్యకరమైన సత్యాన్ని తెలియజేస్తున్నారు:

“మనము ఇప్పుడు దేవుని బిడ్డలమై ఉన్నాము.”

పవిత్రత ఇక్కడే ప్రారంభమవుతుంది.

అది అసాధారణమైన గొప్ప కార్యాలను చేయడంతో ప్రారంభయాదు .

దేవుడు మనలను ప్రేమిస్తున్నాడనేసత్యాన్ని గుర్తించి , ఆ ప్రేమనుస్వీకరించడంతో ప్రారంభమవుతుంది .

దేవుని ప్రేమమనలను మార్చడానికి మనం అనుమతించినప్పుడు పవిత్రత మనలో పెరుగుతుంది.

పునీత యోహాను ఇంకా అద్భుతమైన మాట చెబుతున్నారు:

“ఆయన యథార్థ స్వరూపమును మనము దర్శింతుము గనుక, ఆయనవలెనే ఉండెదము.”

మరి దేవుడు ఎవరు?

పునీత యోహాను తన మొదటి లేఖలో అత్యంత సరళమైన, అత్యంత లోతైన సమాధానాన్ని ఇస్తున్నారు:

“దేవుడు ప్రేమాస్వరూపుడు.”

మన జీవితానికి అంతిమ గమ్యం పరలోకం అనే ఒక ప్రదేశంలో ప్రవేశించడం మాత్రమే కాదు.

ప్రేమాస్వరూపుడైనదేవునిని ముఖాముఖిగా దర్శించి , ఆయన ప్రేమచేతశాశ్వతంగా రూపాంతరం చెందడమే మన అంతిమ గమ్యం.

అయితే ఆ గమ్యం మన ప్రస్తుత జీవితాన్ని కూడా ప్రభావితం చేయాలి.

5. అష్టభాగ్యాలు – పవిత్రజీవితానికి మార్గదర్శకాలు

ఈ రోజు సువిశేషంలో యేసుప్రభువు ప్రకటించిన అష్టభాగ్యాలు కొద్దిమంది అసాధారణ ఆధ్యాత్మిక వ్యక్తులకు మాత్రమే ఉద్దేశించబడిన అసాధ్యమైన ఆదర్శాలు కావు.

అవి స్వయంగా యేసుక్రీస్తు జీవితానికి ప్రతిబింబాలు.

అందువల్ల ప్రతి నిజమైన పునీతుని జీవితానికి కూడా అవే ఆదర్శాలు.

ఆత్మలో దీనులైనవారు ధన్యులు.

కరుణ చూపువారు ధన్యులు.

నిర్మల హృదయులు ధన్యులు.

శాంతిని నెలకొల్పువారు ధన్యులు.

నీతిన్యాయాల కోసం ఆకలిదప్పులు గలవారు ధన్యులు.

పవిత్రత అనేది మన సాధారణ జీవితంలోనే ఆచరణలోకి రావాలి.

కుటుంబ సభ్యులపట్ల సహనం చూపడంలో, బాధల మధ్య విశ్వాసంతో నిలబడటంలో, పనిలో నిజాయితీగా ఉండటంలో, మనలను గాయపరిచినవారిని క్షమించడంలో, ఎవరూ గమనించనప్పుడు కూడా మంచిని చేయడంలో పవిత్రత వ్యక్తమవుతుంది.

వియత్నాం దేశానికి చెందిన కార్డినల్ ఫ్రాన్సిస్‌జేవియర్ న్గుయెన్ వాన్ థువాన్ పదమూడు సంవత్సరాలు కారాగారంలో గడిపారు. కారాగారంలో ఉన్నప్పుడు ఆయన పునీతత్వం గురించి ఒక గొప్ప ఆలోచనను వ్యక్తపరిచారు:

“పునీతులు అసాధారణమైన పనులు చేయడం ద్వారా పునీతులు కారు. తమ సాధారణ బాధ్యతలను అసాధారణమైన ప్రేమతో నిర్వర్తించడం ద్వారా పునీతులవుతారు.”

ఆయన దృష్టిలో తిరుసభ ఎదుర్కొంటున్న నిజమైన సంక్షోభం అధికారానికి సంబంధించిన సంక్షోభం కాదు; సంస్థాగత నిర్మాణాలకు సంబంధించిన సంక్షోభం కూడా కాదు.

అది పవిత్రతకు సంబంధించిన సంక్షోభం.

బహుశా ఇది నిజమే!

ఈ ప్రపంచానికి ఇతరులను ఆకట్టుకునే క్రైస్తవులకంటే, తమ జీవితాల ద్వారా క్రీస్తునుచూపించే క్రైస్తవులు ఎక్కువగా అవసరం.

ఇతరులు మనలో క్రీస్తునుచూడగలిగేలా మనం జీవించాలి .

ప్రియమైనసహోదర సహోదరీలారా !

బహుశా మీరు కూడా మీ జీవితంలో ఇలాంటి పునీతులను ఇప్పటికే కలుసుకుని ఉండవచ్చు.

ప్రతిరోజూ నిశ్శబ్దంగా ప్రార్థించేఒక అమ్మమ్మ .

తన కుటుంబం కోసం ఎన్నో త్యాగాలు చేసిన ఒక తండ్రి.

విద్యార్థులలో ఆశను రేకెత్తించిన ఒక ఉపాధ్యాయుడు.

బాధల మధ్య కూడా విశ్వాసాన్ని విడిచిపెట్టని ఒక స్నేహితుడు.

తన మంచితనంతో, “యేసుప్రభువు కూడా ఇలాగే ఉండేవారు!” అని మనకు అనిపించేలా చేసిన ఒక వ్యక్తి.

ఇలాంటి వారందరూ మన మధ్య జీవించే పవిత్రతకు సాక్షులు.

మరొక విషయం కూడా మనం గుర్తుంచుకోవాలి.

బహుశా మీకు తెలియకుండానే, మీ మంచితనం ద్వారా, మీ ప్రేమద్వారా , మీ క్షమాగుణం ద్వారా మరొకరు క్రీస్తును దర్శించి ఉండవచ్చు!

6. పునీతులు – దేవుని వెలుగును ప్రసరింపజేసేవారు

చివరిగా మరొక చిన్న కథతో మన ధ్యానాన్ని ముగిద్దాం.

ఒక చిన్న బాలుడు మొదటిసారిగా ఒక గొప్ప దేవాలయాన్ని సందర్శించాడు.

ఆ దేవాలయంలో అందమైన రంగురంగుల అద్దాల కిటికీలు ఉన్నాయి. వాటిపై అనేకమంది పునీతుల చిత్రాలు చిత్రించబడ్డాయి.

సూర్యకిరణాలు ఆ అద్దాల గుండా ప్రసరించినప్పుడు దేవాలయం అంతా అద్భుతమైన రంగులతో ప్రకాశించింది.

ఆ దృశ్యాన్ని ఆశ్చర్యంతో చూస్తున్న బాలుడు తన ఉపాధ్యాయుడిని అడిగాడు:

“అయ్యా! పునీతులు అంటే ఎవరు?”

ఉపాధ్యాయుడు చిరునవ్వుతో ఇలా సమాధానమిచ్చాడు:

“దేవుని వెలుగు ఎవరి ద్వారా ప్రకాశిస్తుందో వారే పునీతులు!”

ఎంత అందమైన సమాధానం!

ఈ రోజు సకల పునీతుల మహోత్సవం మనందరికీ అందిస్తున్న పిలుపు కూడా ఇదే.

ఎలాంటి పోరాటాలు లేకుండా పరిపూర్ణులుగా ఉండాలని దేవుడు మనలను పిలవడం లేదు.

మన బలహీనతల మధ్య, మన కష్టాల మధ్య, మన సాధారణ జీవితాల మధ్య క్రీస్తువెలుగు మన ద్వారా ఇతరుల కు ప్రసరించేలా జీవించాలని ఆయన మనలను పిలుస్తున్నారు.

చివరిగా, అపోస్తులుడు యోహాను దేవుని సింహాసనం వైపు చూసినప్పుడు మరొక విషయాన్ని కూడా గమనించినట్లుగా మనం ఊహించుకోవచ్చు.

అక్కడ లెక్కించలేనంత గొప్ప పునీతుల సమూహం ఉంది.

అయినా ఆ సమూహంలో ఇంకా స్థలం ఉంది!

ఇంకా ఒక స్థలం ఖాళీగా ఉంది!

ఆ స్థలం మీ కోసం ఎదురుచూస్తోంది!

ఆమేన్.